

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2020 St. Kongensgade/Bredgade
Collaborations by Tania & Thomas Asbæk, Officinet,

Collaborations by Tania & Thomas Asbæk <http://collaborations.dk/>

Vi er en rådgivningsvirksomhed, der præsenterer egne udstillinger i samarbejde med gode venner. Gennem vores rådgivningsarbejde har vi nemlig etableret samarbejde med en lang række internationale gallerier og kunstnere. Det er her vi finder vores inspiration således vi kan rådgive private, virksomheder og institutioner løbende, relevant og kvalificeret. Og det er fra denne verden vi ønsker at formidle kunstoplevelser i en bredere forstand.

Vi er et trænet team af rådgivere, der ikke laver andet end at sondre imellem det geniale, det gode, det dårlige og det dybt elendige. Når dette så er gjort, guider vi dig igennem hele processen fra start til slut. Vi har set det meste af den kunst, der er på det etablerede og yderligere på de underliggende markeder og vi er så nysgerrige at vi ikke kan lade være med at rejse verden rundt for at tilegne os mere viden. Erfaringen er bygget op igennem årtier, og kun således er vi i stand til at identificere det, vi kalder A-værker fra B-værker.

Vi har fungeret gennem 5 år i dette format, men har mere end 40 års erfaring fra galleri- og kommunikationsbranchen. Vi leverer oplevelser, analyser og kvalificeret rådgivning – men samtidskunsten er altid omdrejningspunktet for vores virksomhed.

Du kan betragte os som personlige kuratorer, du kan bruge hvis du ønsker at:

- Investere i kunst
- Booke et foredrag
- Begynde en kunstsamling
- Benytte kunsten som branding

BREDGADE KUNSTHANDEL presents IN MY OWN SPACE

A group exhibition with Awang Behartawan, Bent Hedeby, Jeppe Lauge, Jonna Pedersen and Malte Fisker.

Opening Thursday 17. september 4 - 7 pm

Hvilken betydning har en kriseperiode for kunstnerens kreativitet og sidste arbejde? Ofte er fokus på de begrænsninger, som en krise medfører, snarere end de positive scenarier, der får lov til at udfolde sig i en uventet situation. Dette er netop det tema, som den kommende udstilling "In My Own Space" vil være baseret på. Hver vil vise os, hvordan deres arbejde og kreative proces har forløbet under en lock-down periode.

Galerie Møller Witt ANETTE HARBOE FLENSBURG Knoglehegn - 3. oktober 2020

Det er med stor glæde Galerie MøllerWitt byder velkommen til Anette Harboe Flensburgs nye soloudstilling Knoglehegn på Bredgade 67 i København.

"På visse årstider og med solen i en særlig vinkel, ligner det et knoglehegn. Måske er det fordi jeg stadig tænker på Herta Müllers bog Alt hvad jeg har bærer jeg hos mig, der foregår i en fangelejr i Rusland. I lejren får ting nye navne og lades med ny betydning. Den unge mand, vi følger, fortæller: "Til jul havde jeg fået en bog af min far: Du og fysikken. I den stod der at hvert menneske og hver tildragelse har sit eget sted og sin egen tid. Det er en naturlov. Og derfor har alting sin egen berettigelse i verden. Og sin egen tråd til alt hvad der eksisterer, MINKOWSKI-TRÅDEN. Som jeg sidder her, står minkowski-tråden lige opad over mit hoved. Og når jeg bevæger mig, bøjer den sig ligesom jeg og gør denne bevægelse med. Jeg er altså ikke alene.

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2020 St. Kongensgade/Bredgade
Collaborations by Tania & Thomas Asbæk, Officinet,

Hvert hjørne i kælderen har også sin tråd og hvert hjørne i lejren. Og ikke én tråd berører hinanden. Der er en strengt ordnet trådskov over alle hoveder”.

Jeg sætter en model af et enkelt rum op i vindueskarmen og trækker et transparent, ternet gardin for miniature- panoramavinduet. Nu fordeler knoglehegnet sig i det gennemsigtige diagram, stoffets tråde fletter sig sammen med grenenes struktur og vokser gennem øjnene ind i kroppen. Mine hænder begynder at tænke, og hvert element begynder at forvandle sig til et billede” (fra bogen Reol, Spejl, Cirkel, AHF 2019).

Udstillingen Knoglehegn består af nye malerier og et enkelt objekt - og går i dialog med udstillingen In Company With No-One, der aktuelt vises på Trapholt Kunstmuseum. Men i de nye værker på Knoglehegn trænger naturen, det organiske, længere ind i rummet og bryder gennem væggene. Selv i de billeder, hvor landskabet ses som et teater man kun er tilskuer til, sættes grænserne under pres og antydninger af de usynlige trådsкове afsløres i glimt.

Åbningstider: onsdag - fredag 12 - 18 og lørdag 11 - 15.

For yderligere information kontakt galleriet + www.gmw.dk

Med venlig hilsen
Galerie MøllerWitt, Lars Møller Witt

Galerie Mikael Andersen Flight Mode Fritz Bornstüch

Fritz Bornstüch's new paintings and ceramic works for the exhibition at Galerie Mikael Andersen are concrete yet universal in their imagery. Mundane and nostalgic objects like an old gramophone or a trash hide in a variation of atemporal sceneries from coastal landscapes to tropical forests to classicist architecture. Undeniably playful, the motifs also possess an uncanny sense of abandonment that invites the viewer to get lost in the past, present and possible futures.

The French anthropologist, Claude Lévi-Strauss used the term Bricolage to describe the ability to re-use available materials in order to solve new problems. Bornstüch translate this into recollecting different materials from different sources, putting them together slowly in the studio by a process of painting and overpainting, rendering all colours, light, surface, and details from memory.

The artist's decisions are very often made intuitively and frequently the painting itself takes the lead: Go and dig a hole here, pile something up over there, break a window, plant a tree on this heap of garbage; or make the decision to remove something by scraping it off or painting it over thickly. Each layer brings the painting into a new state and by looking close enough the process is all there, revealed and laid out for the viewer.

Fritz Bornstüch (b. 1982) studied at the Universität der Künste, Berlin and his works can be found in the collection of Arken Museum, Denmark a.o.

Officinet <https://dkod.dk/officinet-udstillinger/>

Uge 1: Fællesudstillingen, Naturens Resonans, af Gurli Elbækgaard og Søren Rønholt, kombinerer keramiske og fotografiske værker i en undersøgelse af kraften i naturens materialitet, farver og stoflighed. Gurli Elbækgaard og Søren Rønholt har tidligere udstillet sammen på Contemporary Art Gallery VÆG i Aalborg, og her var tydeligt at deres værker supplerer og er i dialog med hinanden. Det er dette samspil, der er udviklet og sat på spidsen i udstillingen Naturens Resonans. Til udstillingen har de valgt værker, der fortolker de nordiske landskabers karakter og særkende.

Gurli Elbækgaards keramiske arbejder kan betragtes som en slags kunstnerisk geomorfologi, en skabende fortolkning af de former og strukturer som jord, sten og klipper fremtræder med. Ved at omsætte indtrykkene fra naturen til form og taktile overflader i ler og glasur, transformerer hun oplevelser og udfordrer materialerne i den keramiske proces.

Gurli Elbækgaard er uddannet keramiker på Designskolen Kolding og Kunsthåndværkerskolen i Bergen, men det var de norske fjelde, der slog hul på Gurli Elbækgaards kunstneriske greb. Gurli Elbækgaard er egentlig en klassisk trænet keramiker, der mestrer sit håndværk ved drejeskiven, men som alligevel ikke kan lade være med at skubbe sine grænser for, hvad man kan med leret og glasuren. At teste, lege og eksperimentere med farver, form og sanseligheder. Keramikeren rejser næsten altid ud, når der skal tankes op, perspektiveres og tænkes nye tanker. Ressourcer, der dyrkes til fulde i hendes unika-arbejde, mens det trænede pottemagergreb og det tekniske formøje foldes ud i brugskollektionerne.

”Norge åbnede min kreative kilde, fordi naturen er så markant anderledes end i Danmark. Fjelde, kilder, klipper og skove trængte sig på og fik det til at syde og sprudle i min tilgang til leret. Den kraftfulde potens, som naturen er, var en åbenbaring og en forløsning på samme tid. Den norske natur åbnede op for idéer, form og udtryk, der skulle transformeres. Jeg blev fascineret af grimhedens æstetik, af detaljens uhyrlige miniature-proportioner. Fascineret af at fokusere ned i det små, hvor stenens sirlige mønster pludselig viser sig, eller hvor mossens forskellige nuancer går op for en”.

Gurli mestrer sit håndværk ved drejeskiven til perfektion, og glasur er hendes store passion. Hendes form er genkendelig, hvad enten hun arbejder med serieproduceret brugskeramik eller med unika, og de tørre, matte glasurer er hendes særkende. Hun har gennem de seneste år arbejdet med steldele til flere gourmetrestauranter, et arbejde hun er meget passioneret omkring. Gurli Elbækgaard er flere gange blevet prisbelønnet. Senest fik hun i 2017 et rejselegat fra Statens Kunstfond, og i 2018 fik hun Annie og Otto Detlefs' keramikpris for sit arbejde med brugskeramik og for hendes nytænkning inden for design og fremstilling af moderne steldele.

Søren Rønholts fotografiske værker kredser på lignende vis om geologiens urkraft, geologisk resonans og de steder i landskaber, der sætter mennesket i kontakt med den ældste tid.

Hvilken type fotograf er Søren Rønholt og hvor længe har du fotograferet?

Jeg betragter mig selv som fotobaseret kunstner eller kunsthøfotograf. Jeg begyndte for over 25 år siden som assistent og har arbejdet med mange dimensioner af fotografi efterfølgende. I dag er jeg udstillingsaktiv, underviser og løser identitetsopgaver. Det er en kombination, som jeg er meget glad for, fordi det udvikler min faglighed.

Hvad er din fotografiske baggrund (er du selvlært eller er du uddannet)?

Jeg begyndte i faget som assistent for dygtige fotografer og har lært meget af andre. På den måde har jeg selv sammensat min uddannelse som en form for mesterlære.

Hvorfor laver du portrætter?

Det er ekstremt spændende at skabe billeder af andre mennesker! Jeg har efterhånden fundet mine egne metoder, måder at lyssætte og billedbehandle på, som jeg fortsat udvikler. For mig er spørgsmålet ikke 'hvorfor' men nærmere 'hvordan' og 'hvad' kan portrættet i dag og i morgen? Det optager mig dybt.

Hvorfor laver du landskabsfotografi?

Portrætter handler om mødet med et andet menneske, men landskabet handler måske mere om dig selv. For mig har det at arbejde med landskabsfotografi at gøre med minder, med indre sindstilstande og med fornemmelsen af forbindelse til steder og fortiden. Jeg søger en form for dialog med et sted eller et landskab.

Hvordan hænger landskabsfotografi og portrætter sammen?

Jeg begyndte at kombinere landskabsfotografi og portrætter i mit arbejde med projekter Nordiske Kvinder, hvor jeg brugte meget tid på at rejse i de nordiske lande. De medvirkende kvinder var ikke castet på forhånd, men havde selv meldt sig til projektet. Det bragte mig ud på steder og i landskaber, som jeg ikke selv havde planlagt. Det blev på en måde en afledt metode til at konfrontere mig med uventede landskaber, som jeg blev optaget af at fotografere.

Du har udstillet og lavet bøger, men hvad er fotografisk kunst i din verden?

Jeg er optaget af, hvad billeder kan og gør ved os. Hvad et billede kan få os til at føles og tænke. Kameraret blev min teknik til at skabe billeder. Kameraet er mere et middel end et mål i sig selv. I min praksis kombinerer jeg bundne opgaver med undervisning og kunstneriske projekter. Det kunstneriske handler om at overskride mine vaner og det, som jeg ved, at jeg kan. Fotobaseret kunst handler om at eksperimentere og om ikke at vide, hvor processen ender.

Laver du personlige projekter/har du noget på hjertet?

Ja, jeg er personligt engageret i alle mine opgaver, men naturligvis på forskellige måder. Da jeg f.eks. arbejdede med Nordiske Kvinder, ønskede jeg at udfordre kropsidealiser og skabe billeder af helt almindelige kvinder. Flere kvinder meldte sig til, fordi de syntes det var et vigtigt projekt. I andre tilfælde kan jeg have noget på hjertet med et enkelte mennesker, som jeg skaber et portræt af. Det kan være, at få noget følsom eller stærkt frem, som både personen og andre derfor også kan få øje på.

Hvem er din ynglingsfotograf? Hvilken fotograf har du lært mest af/blevet mest inspireret af?

Jeg lærte meget af tiden som assistent hos Steen Tronsgaard. Jeg har ikke én ynglings fotograf men mange. Det er forskelligt, hvem jeg er optaget af og det er ikke kun fotografer.

Underviser du og tager elever?

Jeg er meget engageret i min undervisning på fotokunsthøjskolen Fatamorgana, hvor jeg har masterclass-forløb, sommerworkshops og lign. Her til sommer afholder jeg en [masterclass i samarbejde med Klitgården i Skagen](#) og til efteråret har jeg et undervisningsforløb med unge på Fotografisk Center, som er støttet af Statens Kunstfonds huskunstnerordning. Jeg glæder mig til det hele. Det er meget udviklende at undervise og rigtig spændende at hjælpe andre med at finde deres personlige billedsprog. Undervisning handler meget om, hvordan vi kan tale om billeder, hvad der driver den enkelte og hvordan man kan overraske sig selv, ved at producere billeder, man ikke kunne have forestillet sig på forhånd. Jeg tager ikke elever i øjeblikket. Det har jeg gjort tidligere, men det er en stor opgave, som ikke passer ind lige nu.

Hvad er dit bedste råd til dem der gerne vil være fotografer?

Tænk jer om én gang til. I skal mene det mere, end I nogensinde har ment noget.

<https://blog.photography.dk/2018/10/31/10-spoergsmaal-til-soeren-roenholt/>

Officinet Uge 2: Hvordan kan kunsthåndværkere og designere benytte genanvendelse, genbrug og upcycling i værkproduktionen? 17 udstillere er sat sammen i en æstetisk og narrativ mangfoldig udstilling, der viser bredden af dansk kunsthåndværk og design, når det er bedst.

Udstillingen er kurateret og arrangeret af Else-Rikke Bruun og Helen Clara Hemsley.'

Genanvendelse, genbrug og upcycling

I en tid med et nødvendigt fokus på bæredygtighed og ressourcebevidsthed, har Else-Rikke Bruun og Helen Clara Hemsley skabt en udstilling, der sætter fokus på kunsthåndværkets og designets muligheder og forcer i at upcycle, genanvende og genbruge materialer. Det er en udstilling, hvor genanvendelsen bliver brugt på en sofistikeret og overraskende måde. Det kuratoriske fokus har vægtet kunstnerisk bearbejdning, og alle udstillingsværker har et stærkt æstetisk udtryk og narrativt potentiale.

"Vi ønsker ikke kun at sætte fokus på upcyclingen og genanvendelsens diversitet, men vil også understrege, at vi fremover er nødt til at have en ansvarlig praksis, hvor man som kunsthåndværker og designer altid indtænker de miljømæssige konsekvenser i sit arbejde. Kunsthåndværket har langt hen ad vejen en form for bæredygtighed indbygget i sig – ved at den kunstneriske værdi ofte er indlejret via et tidskrævende håndværk. Designets bæredygtighed er mere kompleks – men genanvendelse og upcycling er en oplagt mulighed."

– Else-Rikke Bruun og Helen Clara Hemsley.

Stor diversitet – samlet af en sort tråd

COME AGAIN er en udstilling med en stor diversitet, der viser hvor bredt et felt upcycling og genanvendelse kan være. Udstillingen rummer derfor værker fra keramik og glas til tekstil, beklædning, smykker og møbler. Aldersspektret på udøverne er bredt (knap 40 år er der mellem den ældste og den yngste udstiller), ligesom der er en spændende og stor diversitet i skala, kunstnerisk projekt og fortælling. Eksisterende værker og værker der stadig er under udarbejdelse, er sat sammen med et værk, der bliver skabt på stedet.

Udstillere er: Ane Henriksen (tekstil), Annelie Grimwade Olofsson (keramik), Manuel Canu (keramik), Rasmus Fenhann (møbel), Helle Vibeke Jensen (bogværk), Simon Grønlund – Tæft Foot- wear (sko), Tina Ratzner (tekstil), Katrine Borup (smykker), Janne K Hansen (smykker), Maria Sparre-Petersen (glas), Pernille Falch Heinesen (smykker), Lotte Myrthue (tekstil), Camilla Prasch (smykker), Martine Myrup (tekstil), Maja Røhl (smykker), George William Bell (glas) og Line Frank (beklædning).

Avlskarl Florian Meisenberg - 31 October 2020 Den utro kvinde (selvportræt som et glas vand) (minus tirsdag Uge 1)

Da de klatrede, udvidede rummet sig, og de steg til et stadig bredere lys, koldt og tørt, hvor enhver lyd fra oasen nåede dem rene og tydelige.

For enden af en korridor af ubestemt længde, badet i linjer af børstet preussisk blå, ligger et vindue. Gennem det ryster et blødt, stratificeret landskab i en langsom brise. Himlen er pulverblå, indrammet af bjerge med orange spidser og børsteland med et lag lysegult sand nedenunder.

Den lyse luft syntes at vibrere omkring dem med en vibration, der voksede i længden, da de kom frem, som om deres fremskridt ramte en lydølge, der fortsatte med at sprede sig ud fra lyskrystallen.

Disse elementer, uddraget af Meisenbergs nyeste malerieserie, har den samme taktile kvalitet som korridorvæggene, kun billederne er blevet digitalt animeret, gennemsyret af skælvende, krydsende liv. Staccato-kvistene af plantelivet, der dækker terrænet, blæser forsigtigt og indebærer en brise, når vinkler af delikat sky passerer overhead. Hvert så ofte materialiserer en genstand sig i den fjerne himmel og kommer flyvende mod rudens flade overflade: en sky, et ben, en enkelt vinge.

Hele himlen ringede med en enkelt kort og gennemtrængende tone, hvis ekko gradvist fyldte rummet over hende, døde derefter pludselig og efterlod hende stille mod den ubegrænsede vidde.

Når himlen først bliver lilla, derefter en blå mærket, crepuscular indigo, bliver landskabet nedenfor mørkt. Glitrende pinpricks vises i form af stjerner, skjult intermitterende af tåge og skyer. Efterhånden som dagen bliver om natten, så igen til den dag, fortsætter fuglelignende fragmenter med at kaste sig gennem scenen med imponerende hastighed. Den gentagne dunk af deres indvirkning på vinduet begynder at danne en abstrakt, percussiv basislinie; en metronomisk påmindelse om scenens ultimative skrøbelighed i lyset af tiden der går.

Fra øst til vest fejede hendes blik faktisk langsomt uden at møde en eneste forhindring langs en perfekt kurve.

Gangens vægge er bygget i en vinkel, der trækker øjet igennem til deres smaleste punkt - vinduet - og punkteres af en række cirkulære lærred. Meisenberg refererer til køjehuller, men om dette kaster den amorfe blå korridor som et skib eller selve havet er et åbent spørgsmål. De svæver langs de børstede vægge som underkopper og tilbyder visioner om et sværmende, ambivalent liv.

Organiske motiver som snegle, bjerge og menneskelige hoveder findes i overflod, skønt alt ser ud til at være plettet af en note af eksistentiel forvirring. Grønne områder er ikke trøstende, himlen er uklar gul. En blød pust af panik løber gennem skovene og sender visne blade op i luften sammen med sneglene, der ser ud til at sværme. De antyder en hævet dekadence; et behov for nedbrydning og fornyelse. Et menneskeskabt ur klæber sig til et stykke indvolde, indrammet af en moppe af genkendeligt, kantet hår. Tendril af ild kilder ved bygninger og hele solsystemer med aktivitet, når solen på eftermiddagen brænder

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2020 St. Kongensgade/Bredgade
Collaborations by Tania & Thomas Asbæk, Officinet,

over hovedet. Tiden løber hastigt og opfordrer til, at al materie vender tilbage til den store varme cirkel i livets kerne.

Stadig længere væk og helt til horisonten strakte den okker og grå sten verden, hvor intet liv var synligt.

Disse bearbejdnings optager flere niveauer af skala og perspektiv, alle overfyldt i de samme begrænsede områder. Inden for hver køjehul kolliderer planetarier og det mikroskopiske i en oplevelsesmæssig arkitektur af det absurde, hvor indre og ydre verdener eksisterer i en vanvittig samtidighed. Idéer og ansigter gentages i lange algoritmiske kæder, der præsenterer forskellige versioner af sig selv - forskellige drømme - om verden og sig selv. Drømme om livmoderen og vinduet og om det håbefulde landskab, der flimrer der, lige uden for rækkevidde.

Over ørkenen var stilheden lige så stor som rummet.

(Uddrag fra 'The Adulterous Woman', Albert Camus)

Tekst: Claudia Paterson, London

Animation og programmering: Jan Ahrens, Berlin.

Lyd: Tommy Martinez, New York